D. Heinsio.

Quos peregrinos mihi nobiles peregrinos commendasti, Heinsi
(Nobilis.) hactenus omnes non vidi. Adijt me unus eorundem
nomine, cui omnem operam atque officia obtuli quae debere me
mandatis tuis, et tuorum meritis quos amicitia tua dignatus
es, palam professus sum. Si totus meus sim, neque etiam alij
mei momenta singula ab aliorum nutu dependerent, gratularer
nunc mihi de tam insigni occasione oblata, qua quanti te
faciam re ipsa valeam ostendere. Sed nosti provinciam
hanc, et quam vacare mihi aut amicis per eam non datur. Vacabo
tamen rebus tuis, quantum ullo pacto licebit, pro vinculo superioris
obsequij. De Republica paucis te doceo, quantum ei
didici; nihil sperare. Abijt in fumum primus ille
animorum impetus, quo scilicet Hispaniam omnem debellaturi
ibamus, cum Legati nostri incomparentur quod tantarum
rerum deliberationi serius accederent. Ecce iidem illi
tertium jam mensem desident, patriae commodo an
detrimento maiori, merito ambigas. quod non quidem subsidium [illegible]
in Galliam ablegari fuere, non illis adeo prosperum
negotiationis tuae successum. Abiguntur quidem [illegible]
[illegible] acies [illegible] solicitis videbatur, ab hoc
Rege Ludovico, mi Heinsi: qui (quod et in Britannia liberi
affirmavit) ab omni re bellica alienissimus, quaecunque
eo consilia spectant, aut petitiones nostras conditionibus
tam duris et iniquis [illegible] ut satis jam
planum fecerit, quam adhuc in animo habeat, [illegible]
quod statuit [illegible] Hispano displiceat. perniciosissimo
[illegible], jam dixi, in Galliam exemplo, ubi quam gratis auxilia [illegible]

obtinuimus ~~eadem~~ eadem plane difficultate implicari sentio
illa moram nostram crucians est, quas tu, ut opinor,
breui nunc abscissurum imus, ne nihil agendo id agamus
quod inutilem omnis possibilitas ~~[illegible]~~ opstaturos est. Ignosce
quæso, his occupationes meas excusa, si minus prolixe in pagina
~~quam~~ tuas alio quouis libidas ~~[illegible]~~ communicando. Coram
explicaturus sum tibi, si Deo visum ~~[illegible]~~ fuerit. Si quid
pro Dies paucculis in vicem retribuere volueris, eorum quæ
apud vos occurrunt, imbuis usque humanitatis atque
beneficiorum tuorum gratissimum existimatorem. De studijs
imprimis tuis, ~~[illegible]~~ quæ vero in partes plurimas vocatis,
quod hinc publica et quando sollicitaris auide cupio
certior fieri. nam si absidem eo affectu quæris
quem soleas ~~[illegible]~~ cum Scidio eodem oblitus, iam intelligi
~~[illegible]~~ intellectu meo non ignoravi ~~[illegible]~~ quod dicendo meditabaris.
Agnosce auidum exactorem; ~~sed~~ at ille pudorem
omnem deposuit, quo discas aptius esse tibi amantibus.
Vale vir humanissime et me ama. Lond. 21 .. M..
1624.

P.S.
Vix tempus dabatur exarandi; sed cum ...
... datum ... ex iussu DD. Legatorum,
... aliud dilui atque alterum ... explicui, ...
et nunc adijciendi tibi ... nouo, et tibi quidem
inexspectatum, ... nescio quod Plautum assumisse
... ... qua in libellis. Itaque breui
opinor non ingratum nuncium patriæ aut proscriptionis aut
... allaturi sumus. Hæc in stabilem ... amicorum vota.
... ... amicissimi. 4 Maij

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 63
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/240